

Orchitheek – Nederlandse Orchideeën Vereniging

Barbosella cucullata (Lindl.) Schltr.,
Repert. Spec. Nov. Regni Veg. 15: 261 (1918)

Synoniem

Restrepia cucullata Lindl.
Pleurothallis angustisegmenta C.Schweinf. (1942).

Vindplaats

Van Colombia tot Ecuador en Peru en in Venezuela. Groeit voornamelijk epifytisch in lager struikgewas in beschaduwde bosranden of op open plekken in vochtig nevelwoud. Vormt dichte pollen op dunne takken, meestal in een laag mos.

Beschrijving

Pollen of zoden vormende epifyt met een kort kruipend rhizoom. Geen pseudobulben. Bladeren 5-6 cm lang, smal lancetvormig, V-vormig in doorsnede en iets verdikt, deels bijna succulent. Bladspitsen uitlopend in 3 scherpe puntjes. Bloemstengel groeit uit de bladoksel, rechtopstaand, 8-10 cm lang, dun, altijd met 1 bloem. Op halve hoogte een smal, de stengel nauw omsluitend schutblad. Bloemen 2-4 cm in doorsnee.

Dorsale sepaal smal, spits, 2-2,5 cm lang, aan de basis 2-3 mm breed. Laterale sepalen over de gehele lengte met elkaar vergroeit, in een enigszins holle dolkvorm, 2-2,5 cm lang, grootste breedte 4-10 mm. Petalen smal en spits, 1-1,2 cm lang, aan de basis 1-1,2 mm breed. Lip ruitvormig, afgeronde spits met ruw oppervlak, 3-5 mm lang en 2-2,2 mm breed. Bij de basis een duidelijke uitholling. Zuiltje 2-4 mm lang, recht, ongevleugeld met een ronde punt, voet 1 mm lang en duidelijk naar beneden uitstekend. Vier polliniën, knotsvormig met zeer dunne, langgerekte steeltjes. De hele bloem is vrijwel gelijkmatig geelgroen gekleurd, soms heel licht, soms intens, lip donkerrood.

Variatie

Deze soort varieert niet sterk, maar er is in Ecuador een vorm, die bijna 2 x zo groot wordt als de normale vorm en ook 2 x zo grote bloemen geeft. Maar deze onderscheiden zich in hun bouw op geen enkele wijze van de bloemen van de normale vorm.

Verwisselingsmogelijkheden

Niet aan te geven, maar het juist vaststellen van de soort vergt in elk geval een goed bestuderen van de opbouw van de bloemen.

Cultuur

Barbosella cucullata wordt het beste gekweekt zoals de meeste *Masdevallia*-soorten: op een lichte plaats in de koele kas. Dagtemperaturen tot 25°C. worden verdragen, in de winter moet de temperatuur liefst niet beneden 12°C komen. Een temperatuurverlaging 's nachts is wel aan te bevelen.

Van veel belang is een voortdurend zo hoog mogelijke luchtvochtigheid, met zo veel mogelijk luchtbeweging.

De planten kunnen worden opgebonden op *Dicksonia*, maar kunnen ook in potten gekweekt worden. Gebruik een zo fijn mogelijk mengsel van fijne bark met wat sfaagnum. Toevoeging van *sfaagnum* is alleen aan te bevelen als niet te veel en te vaak gegoten wordt.

Deze soort kent geen rusttijd en moet zo gelijkmatig mogelijk vochtig gehouden worden.

Bemest kan worden met een volwaardige meststof op $\pm \frac{1}{4}$ van de gebruikelijke concentratie voor groene planten.

De planten kunnen altijd gedeeld worden, maar een afgesplitst deel moet wel minstens 6-10 bladeren hebben.

Pas op voor slakken, want die kunnen in korte tijd veel schade aanrichten, en verlies van blad voor deze soorten zonder bulben betekent meestal het einde.

Bloeitijd

Onregelmatig, meestal eenmaal in het voorjaar en eenmaal in de herfst.

Wetenswaardigheden

Deze soort werd door Hartweg in 1845 gevonden in Ecuador en door Lindley beschreven als *Restrepia cucullata*. Schlechter ontwierp in 1918 het nieuwe geslacht *Barbosella* en bracht deze soort daarin onder. Het geslacht omvat ca. 20 soorten, vooral in Brazilië voorkomend, maar toch ook verspreid in Zuid- en Centraal Amerika.

Het geslacht *Barbosella* is genoemd naar Joao Barbosa Rodriguez, toenmalig directeur van de botanische tuin van Rio de Janeiro.

cucullata = in de vorm van een capuchon of kapje.

Bron:

Orchitheek NOV 1986 – 2018

Tekst: Rudolf Jenny

Foto's/ tekening: K. Eisses